

ΠΟΙΗΣΙΣ

ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΘΕΝΩΝΟΣ

(*Αφιερῶται Σπυρίδωνι Βασιλειάδῃ.*)

Εἰς μίαν ἄκραν τοῦ Παρθενῶνος,
Μνημόσυνον θείου λαμπροῦ αἵματος
 Λαμπρῶν πατέρων,
Υψίστου ἔργου τῆς εὐφυΐας,
Ἦν ἀπαστράπτουσαν ὁ Φειδίας
Ἦντλησεν ἔνθους ἐκ τῶν ἀστέρων, —

Μίαν ἡμέραν — ἤμην παιδίον —
Ἐγραψα μέσφ γραφῶν μυρίων.
 Τὸ ὄνομά μου,
Κ' εὐθὺς ἠσθάνθην πυρὰν ἐντός μου,
Κ' ἔκτοτ' ὑπῆρξαν ὠραίου κόσμου
Οἱ λογισμοί μου, τὰ ὄνειρά μου.

ὦ! ἐνθυμοῦμαι τὸ μέρος ἔτι,
Εἰ καὶ παρήλθον τοσαῦτα ἔτη,
 Ἦ πρώτη ἦδη,
Εἰ καὶ στεφάνους δὲν πλέκω πλέον,
Εἰ καὶ πᾶν ὅ,τι χαρὰν ἦν πνέον
 Τώρα μὲ θλίβει.

Ἄν αὔραι πάλιν ἐκεῖ μὲ φέρουν
Ἄπου τὰ θεῖα κάλλι μαρμαίρουν
 Τοῦ Παρθενῶνος,
Μετὰ τοσαύτας καιρῶν θυέλλας,
Μάχας τῆς γῆς μας πρὸς τὰς νεφέλας,
Στροφὰς βαρείας συχνοῦ χειμῶνος, —

Θὰ ἴδουν τάχα τὰ ὄμματά μου
Ἐκεῖ ἀκόμη τὸ ὄνομά μου
 Κεχαραγμένον;
Ἄν αὖτω, — χάρτε, φιλότατη Μοῖρα!
Τὸ ἄσμα ὅπερ θὰ ψάλλ' ἡ λύρα
Θὰ ζήσῃ χρόνους ἠγαπημένον...

Βραῖλα τῆ 25 Νοεμβρίου 1871.

ΚΑΛΕΛΛΟΗΣ ΠΑΠΠΑΖΟΓΛΟΥΣ

Ο ΚΡΩΒΥΛΟΣ (CHIGNON)

Ποῖος κατήργησε τὸ μαλακῶφ; Φόρε-
μα, ὅπερ καθίστα γελοιοδεστάτην τὴν
γυναικείαν μορφήν, ὅπερ ἔδωκεν ἀφορ-
μὴν καὶ χώραν εἰς μυρίους σαρκασμοὺς
καὶ πλεῖστα ὅσα ἀτοπήματα, καὶ τὸ
ὁποῖον, εἰς τὸ πείσμα τοσοῦτων ἀντιδρά-

σεων, εἶχε σχεδὸν γενικευθῆ παρὰ ταῖς
γυναιξί; πῶς γίνεται νὰ καταργηθῆ ἐν
μιᾷ στιγμῇ; ποῖα ἀμετάτρεπτος ἀπό-
φασις τὸ κατεδίκασεν ἄνευ παραπόνων;
Οἱ γονεῖς ἠπέλουν εἰς μάτην. Οἱ σύζυ-
γοι ἐν τῇ ἀγανακτῆσει αὐτῶν ἔκρυπτον
τὴν δυσμένειαν εἰς φράσεις μελαγχολι-
κὰς καὶ συμβολικὰς! Αἱ γελοιογραφικαὶ
καὶ ἐφημερίδες ἐξηντλοῦντο εἰς ἐμπαιγ-
μοὺς καὶ θεωρίας, καὶ μολαταῦτα τὸ
κρινολίνον ἐθριάμβευε καὶ δὲν κατηρ-
γήθη, εἰμὴ ὅτε ἐσήμανεν ἡ ὥρα τῆς
καταδίκης του.

Διὰ ν' ἀπαλλαγῆ δὲ ὁ κόσμος ἀπὸ τὸν
κρόβυλον, ἀνάγκη πρωτοβουλίας ἰσχυ-
ρᾶς, ἐχούσης ὑποχρεωτικὴν ἰσχὺν διὰ
τὸ γυναικεῖον φύλον.

Αἱ Παρισίναὶ Κυρίαι συνέλαβον ἐ-
σχάτως τὴν ιδέαν τῆς προστασίας τῆς
Δημοκρατίας· ὁ κρόβυλος δὲν συνδυά-
ζεται μετὰ τῆς ἀπλότητος τῆς δημοκρα-
τικότητος· τὸ σημερινὸν πνεῦμα ἐν Πα-
ρισίοις ἀποστρέφεται τὰς πομπὰς τῆς
μοναρχίας καὶ τὴν πολυτέλειαν τοῦ
αὐτοκρατορισμοῦ· αἱ Γαλλίδες ἀνεγνώ-
ρισαν τὸν προορισμὸν τῆς πατρίδος των·
κατὰ συνέπειαν ὁ κρόβυλος θυσιάζεται
διὰ τὰς ιδέας ταύτας.

Ἡ ἐφημερὶς *Chagivagi* προτρέπει τοὺς
νέους νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰ ποτὰ, καὶ
ιδίως τὸ ἀψίνθιον καὶ νὰ συμμορφωθῶσι
πρὸς τοὺς νέους στρατιωτικοὺς νόμους.

Ὁ Δουμᾶς ἐξορκίζει γέροντας καὶ
νέους ὅπως παραιτηθῶσι τῶν ματαιο-
τήτων τῆς λαγνείας καὶ πάσης ἄλλης
βεβήλου ἠδονῆς αἵτινες ἠκμαζον ἐπὶ
τῆς αὐτοκρατορίας· ἡ Γαλλία ὀφείλει
ν' ἀλλάξῃ χροῖαν καὶ δέρμα.

Ὅπως αἱ Ῥωμαῖαι ἔφεραν τὰ κο-
σμήματα αὐτῶν εἰς τὸ θησαυροφυλά-
κιον διὰ τὴν ἐξακολούθησιν τῶν Καρχη-
δονικῶν πολεμῶν, οὕτω καὶ αἱ Παρισι-
ναὶ ὀφείλουσι ν' ἀποσπάσωσιν ἐκ τῶν
κεφαλῶν αὐτῶν τοὺς πολυδαπάνους κρω-
βύλους οἵτινες ἀσχημίζουσι μᾶλλον,
ἀντὶ νὰ προσθέτωσι θέλγητρα.

Ἄλλὰ καταργουμένου τοῦ κρωβύλου
τί θέλουσιν ἀπογίνει οἱ ὀβελίσκοι καὶ
αἱ πυραμίδες τῆς κεφαλῆς τῶν γυναι-